

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.640/1943

Țelurile de război

Războiul lumii în ultima lui formă?

După noi, potopul!

S'au dat în vileag și alte arme secrete. — Lupte crâncene, pe toate fronturile

Pe zi ce trece, luptele pe toate fronturile se anunță a fi tot mai înverșunate. Popoarele încețate în acest războiu, aruncă în luptă uriașe forțe precum și tot ceea ce mintea omenească a născocit până acum peste puterea de pricepere a firii.

De unde până acum câteva zile s'a crezut de către unii, că arma secretă „V I”, întrebuințată de germani, împotriva Angliei, ar fi ultima născocire a tehnicii de război, iată că în săptămâna aceasta s'a aflat că atât anglo-nord-americanii cât și germanii au început să se ia la întrecere cu alte arme, una mai interesantă și mai distrugătoare decât cealaltă. Astfel se anunță că în afară de arma „V I”, nemții întrebuințează, de câteva zile așa zisul „Pumn anticanc” pentru distrugerea carelor ferecate. Specia-

liștii germani spun că această nouă armă poate face o spărtură de 75 cm. în orice placă de oțel, cauzând mari distrugerii în măruntaele tancului. Această armă, este pusă, mai ales, la îndemâna infanteriștilor germani pentru a se putea apăra împotriva turmelor de tancuri pe cari le aruncă în luptă aliații — în Franța și rușii — pe frontul din răsărit și Miază noapte-apus.

Supărați peste măsură de pierderile și distrugerile provocate de noile arme germane, aliații nu s'au lăsat nici ei mai prejos, și — vorba acelei: „care pe care” — și-au arătat și ei puterea lor de invenție, prin punerea în luptă a unor așa zise „grenade cu ace de gămălie”, iar rușii — în lipsă de altă armă până

(Continuare în pag. IV)

poarele, deocamdată pe finlandezi, pe polonezi, pe lituanieni, pe estonieni, pe moldoveni și așa mai departe. Italianii au voit să „elibereze” și ei pe albanezi, pe abisinieni și corsicieni. Ungurii, bine înțeles, nu s'au dat mai prejos și ar vrea să elibereze Ardealul. Bulgarii pe macedonieni și așa mai departe. Japonezii vreau să elibereze pe Chinezi, toți vreau să elibereze pe indieni, iar Americanii vreau să elibereze pe toată lumea. Probabil pentru acest motiv și-au botezat avioanele lor cu cari ne bombardază și pe noi: „Liberator”... Vedeți, așa dar, iubii cetitori, că nimeni nu se războiește pentru interes, ci pentru libertate și dreptate.

Adevărul adevărat este, că popoarele, aproape fără osebire, duc războaie din dorul de a stăpâni celelalte popoare și pe urmă lumea întreagă. Luăm, spre pildă, răfuiala noastră cu Rușii. În toamna anului 1939, după ce Germanii bătuseră Polonia, Rușii, cari atunci se găseau în prietenie cu Germania, au pornit să ocupe părțile acelea din Polonia cari — spuneau ei — erau locuite de Ruși (?). Ne aducem aminte, că d. Molotov, ministrul de externe sovietic de atunci și de acum, l-a chemat pe ministrul României și i-a spus: Această acțiune a Rusiei, deci ocuparea Poloniei, nu însemnează un pas dușmănesc împotriva celorlalți vecini, ai căror drepturi le recunoaștem. Dar, abea după un an, Rusia pretindea și ocupă Basarabia și Bucovina de nord. Ne-am întrebat atunci ce nevoie avea Rusia să ocupe acestea două provincii românești? N'am găsit niciun fel de justificare pentru ei. Într'adevăr, Rusia este așa de mare încât nu contează pentru ea, că are cu 9 județe

mai mult sau mai puțin, Rusia având cel puțin 1000 de județe cum sunt cele din Basarabia. Rusia este de o sută de ori mai bogată decât România și n'are nevoie de niciun fel de marfă de a noastră. Bogăția noastră este în petrol, cereale, vite, păduri, pești și minereuri. Toate acestea articole există în Rusia în abundență, ba Rusia mai are și altele ce n'avem noi. Prin urmare, Rusia nu are nevoie nici de Basarabia, nici de Bucovina, nici de toată România, căci poate trăi și încă bine și fără noi. Dacă totuși Rușii pretind dela noi anumite teritorii, aceasta se întâmplă cu totul din alte motive. Ei vor să aibă drumul liber spre Balcani, pentru că Rușii vor să stăpânească toate popoarele slave și prin aceasta popoare toată Europa. România, stând în calea lor, vor să ne aibă prieteni, și dacă noi nu vrem, vor să ne stăpânească. Acesta este adevărul. De altă parte, Ungurii pretind dela noi Ardealul, deși știu, că Ardealul este pământ românesc. Astfel România stă între ciocan și nicovală.

S'a întrebat ce țeluri de război are România. Noi răspundem, că România nu are țeluri de război, pentru că România nu poartă război, ea a fost numai târâtă la război, „de musai”. România nu prea poate alege că fine cu cine sau cu tine. Pentru că dela Români ambele partide pretind câte ceva. România este, deci, nevoită să-și apere pământul și drepturile ei.

Toate acestea trebuie să se știe când vorbim de război și judecăm întâmplările zilnice. Altmintrelea ne zăpăcim cu voia și ajungem în rățcire. Și vorba aceea din Sf. Scriptură: să nu fie rățcirea din urmă mai rea ca cea dintâiu...
Dr. George Ohăbeanu

Cea mai limpede, mai așezată și mai pătrunzătoare minte omenească, nu poate înțelege felul cum e purtat acest războiu numit „total”, și unde vreau marile popoare ale lumii să ajungă prin el. Iți vine să spui, văzând cum lumea întreagă a fost schimbată în teatrul morții și al distrugerilor, că omenirea de azi, prin conducătorii marilor țări, e purtată de lozinca: „După noi, potopul! Adică: „nu avem altă țintă decât să ne zdrobim potrivnicul sau dușmanii, și nu ne mai pasă ce va fi mâine! După noi, de pe partea noastră, poate veni și potopul!”.

Dar în chipul acesta judecă, după cât știm, numai omul care, dus de o mare patimă, ajunge la desnadejde. Un bețiv, care nu mai poate scăpa de patima lui, desnadejdu este și în clipele când e treaz și-și bea toată averea, lăsând în urma lui potopul sărăciei pentru urmași. Un om rău și pățimaș, care se ceartă cu toată lumea, dus de patima lui, nu-i mai pasă că-și toacă toată averea cu procesele. Să ajungă numai ei deasupra, și nu-i mai pasă dacă vine după el potopul, dacă-și lasă familia la sapă de lemn.

Ceva asemănător trebuie să se petreacă și cu marile popoare ale lumii! Sunt cuprinse de patimi mari, de uri și de dorinți de răzbunare, cari nu le mai lasă să vadă nenorocirile nenumărate pe care războiul le seamănă în lume, ori dacă le văd, nu le mai pasă de ele, luate de patimile mari ale urei și răzbunării. Nu le mai pasă dacă după urile lor aduc potopul în lume. Dacă după războiu vor veni vremuri cumplite de grele, de neașezare, de pline de sărăcie și de jale.

Patima, de orice fel, nu e o bună sfătuitoare a omului și a neamurilor. Cu atât mai puțin ura, dușmănia, dorința de răzbunare, care orbește de tot pe cei mai mulți dintre oameni.

Pentru a opri distrugerile de averi și de vieți omenești, pentru a înceta metodele criminale ale războiului la care s'au coborât neamurile, pentru a pune capăt măcelului, nu folosește nimic să distrugi tunul sau avionul, bombardierul, ci trebuie să sugrumi mai întâi ura și dușmănia dintre neamuri, care ele poartă armele ucigașe, și să pui în locul lor legea vieții omenești, care este iubirea și dreptatea între oameni.

Al doilea război mondial nu și-a atins încă punctul cel mai înalt, deși durează de aproape cinci ani. Se crede, însă, că în vara aceasta se va hotărî soarta lui. Cel puțin așa ne asigură cu toții, căci în privința acesteia ambele tabere sunt de acord, că adică nu va mai dura mult...

Credem că ar fi, deci, nimerit să vorbim de așa numitele țeluri de război ale diferitelor popoare. Chiar de la început trebuie să spunem, că există țeluri date în vileag pe față și trâmbițate zgomotos și există țeluri secrete, tănuite și cari, nu ne înșelăm, sunt adevăratele țeluri de război.

Pe față, fiecare tabără profesește gânduri înțelepte și idei frumoase. Spre exemplu: toți vorbesc de eliberare și de ocrotire. Adică popoarele mari vorbesc de eliberarea și ocrotirea popoarelor mici. Să nu ne mirăm de acest fel de a vorbi, deoarece așa s'a vorbit decând e lumea, în toate războaiele mari din trecut. Să luăm, spre pildă, războaiele de pe timpul lui Napoleon cel mare. Englezii, Austriecii și Rușii, ca buni prieteni, au pornit împreună să „elibereze” și să „ocrotească” națiunea franceză, care — spuneau ei — a ajuns sub stăpânirea de teroare a „jacobinilor”, adică a revoluționarilor francezi. Soarta a voit, însă, ca domni „eliberatori” să fie băluiți pretutindenea. Ba a răsărit din mijlocul poporului francez, marele beliduce, care a fost Napoleon Bonaparte, și acesta a încălcat el, până în cele din urmă, celelalte popoare. Astfel, mai târziu aceste popoare într'adevăr au trebuit să fie eliberate, cum au și fost.

Prin urmare, dacă noi ne vom lua după vorbele mari, cari se scriu în cărți și gazete și cari se difuzează la radio și de aiurea, apoi, la dreptul vorbind, ne-am încurca singuri și om să fie să ne destabilizească pe urmă.

Fiecare spune, crede și pretinde, ca ceilalți să creadă, că el duce un război sfânt. Astfel, Germanii vorbesc cam așa: noi suntem cel mai puternic și cult popor din lume și totuși suntem nevoiți să trăim în sărăcie, muncind, ziua-noaptea și neputând câștiga atâtă să ducem un trai liniștit. Nu-i cu dreptatea starea aceasta — zic Germanii — ca Englezii să stăpânească singuri toată lumea și noi să fim sortiți să-i slugim. Englezii, la rândul lor, spun, că bine a fost cum a fost mai înainte și că ei nu vor admite, una cu caoul, ca Germanii să stăpânească Europa. Rușii, de dincolo, spun, că ei au inventat cele mai bune metode de guvernare și că popoarele ar dori să trăiască și ele ca în Rusia, dar că guvernele lor se împotrivesc la aceasta. Prin urmare și Rușii au pornit să „elibereze” po-

Pe
urmele
Domnului

Fericiți sunt cei săraci cu duhul

Sărăcia cu duhul sau sărăcia cu spiritul, e pusă în fruntea celor opt fericiți de Mântuitorul. „Fericiți sunt cei săraci cu spiritul, că aceleora este împărăția cerurilor.

Dușmanii creștinismului au spus mereu, dealungul veacurilor, că „fericirile” Evangheliei sunt contrare adevăratei fericiți a omului, că Legea Nouă numește fericiți chiar și pe aceia pe care lumea îi ține de nefericiți. Cine poate să fie, de-o pildă, mai nenorocit, mai lepădat de oameni, decât cel „sărac cu duhul”? Adică: decât omul mărgețit, omul cu puțină pricepere și înțelegere, omul cu minte puțină? Toată lumea își bate joc de ei; nu pot răzbate nicăieri și rămân mereu în coadă și pe delături. Cel „sărac cu duhul”, cel nătâng, cel prost sau idiot, e o nenorocire și pentru el și pentru ai lui. Mai bine nu s'ar fi născut!

Așa înțeleg ei „sărăcia cu duhul”. Dar e limdede că nu acesta este înțelesul sărăciei cu duhul!

Sărac cu duhul sau cu mintea, după cuvintele Domnului, este acela care el singur se crede și se ține sărac, în asemănare cu știința și înțelepciunea lui Dumnezeu. Omul care ori cât ar fi de învățat, ori cât ar ști de multe, ori ce minte mare ar avea, e convins că tot ce știe și tot ce este e nimic pe lângă înțelepciunea lui Dumnezeu. Un astfel de om crede tot ce ne-a descoperit Dumnezeu, tot ce ne învață biserica, nu se face pe el învățător și tâlcuitor al s. Scripturii, că primește de adevărat învățătura Bisericii lăsată de Dumnezeu ca învățătoare. Crede și ce nu înțelege și ce respinge mintea omului ca fiind lucruri cu neputință: cum e s. Treime, Intruparea Domnului, și s. Taine.

Sărăcia cu duhul e în opoziție cu „înțelepciunea lumii acesteia”, care respinge adevărurile de credință pe cari nu le înțelege. Cel sărac cu duhul primește toată religia cum primește de adevărat copilul tot ce-i spun părinții lui. Despre „cei săraci cu duhul” zice Mântuitorul: „Mulțumesc-vă și ție părinte că ai descoperit aceste (adevăruri) copiilor și le-ai ascuns înțelepților.”

„Sărac cu duhul” înseamnă deci omul cu spiritul, cu mintea umilită. Sunt fericiți cei umiliți, cei lipsiți de mândrie, de superbie, care nu primesc de adevărat decât ceea ce înțeleg cu mintea lor. Numai cei umiliți cu duhul pot crede, iar fără credință nimeni nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. Mândria i-a scos pe oameni din raiu, căci au vrut să fie „ca Dumnezeu”; lipsa mândriei, sărăcia cu duhul umilirea, deci, le deschide iar porțile raiului.

Superbia a fost întâiul păcat, cauza nenorocirilor omenești; umilinta e întâia virtute creștină, care ne face fericiți și în lumea asta, și în viața viitoare.

Pentru aceasta o pune Mântuitorul în fruntea celor opt fericiți. După cum cel mai avut om se poate simți și se poate purta ca cel mai sărac, fără mândrie, știind că tot ce are, are dela Dumnezeu, tot așa și omul

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna IULIE

um.V. d. Rus. Ev. Mat. V. 14—20 Gl. Sf. 5.

Luni	17	M. Marina
Marți	18	M. Emilian
Mercuri	19	C. Macrina
Ioi	20	(†) Pr. Ilie
Vineri	21	C. Sim. și Ioan
Sâmb.	22	† Maria și Magd.
Dum.	23	M. Foca

Dum.IV. d. Rus. (Ss. Părinți) Ev. Mat. IX. 1—8 Gl. Sf. 5.

Soarele

1 Iulie răs. 4 ore 35 m. Ap. 8 ore 4 m. 15 Iulie răsare 4 ore 44 m. Ap. 7 ore 58 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1 ploaie mare, 2—7 ploaie cu tunete, 8—9 bine 10—16 ploaie, 17—19 bine, 20—22 ploaie, 23 bine, 24—26 ploaie, 27—28 bine, 29—31 ploaie

CE FACE GOSPODARUL

În luna Iulie, seceratul e în toiu. După secerat miriștile trebuiesc întoarse.

Grâul e bogăția și hrana noastră de frunte. Se cuvine să spunem ceva despre grâu. Ca să ai o recoltă bună, e bine să știi că grâul dă mai mult rod dacă nu este semănat totdeauna după porumb. Cel mai mult rod îl dă după mazăre, fasole, borceag, ori soia. După ce s'au cules acestea, se ară îndată și se grăpează iar prin Septem-

brie, se trage o a doua arătură și grăpare. Dacă în vară s'a arat adânc, în toamnă se ară mai adânc, iar la două săptămâni se face semănatul.

Să nu întârziești cu strânsul grâului. El trebuie secerat când este pârghit și intră unghia în bobul lui, fiindcă atunci nu se scutură și este mai spornic și mai gustos la pâine. Se pot lăsa nesecerate pâcurile unde grâul este mai frumos, până se coc bine. Grâul acesta îl lași de sămânță.

Cântec pentru sănătate

Mănâncă, când ți-e foame,
Dar nu peste măsură,
Iar după fiecare masă
Să te clătești în gură.

Să nu mănânci fierbinte,
Nici rece să nu bei,
Că-ți dai gata stomacul
Șii vai de dinții tăi...

Ca boala, niciodată,
Să nu vie la tine
Poți să mănânci de toate,
Numai să mesteci bine.

De dulciuri, toată viața,
Să te păzești, cât poți.
Or fi ele gustoase
Dar fac un rău la toți.

Te stăpânește setea? —
Să bei apă curată,
Alcoolul te dă gata,
Dar apa niciodată!

De ai vreo suferință,
Cu inima curată
La părinți sau medic,
Te du și spune-o îndată.

Poveste arabă

CINE DĂ TĂGADA...

O veche poveste arabă spune că atunci când Noe a sădit vița de vie, Satana a venit și a stropit butașii cu sânge de păun. După ce aceștia au înfrunzit i-a udat cu sânge de maimuță; iar când au dat strugurii i-a stropit cu sânge de leu, și pe urmă când strugurii s'au copt i-a muiat și în sânge de porc.

Pentru aceasta, spun Arabii, omul când bea vin ajunge asemenea acestor animale.

Cel dintâi pahar îl face acesta un băutor semeț ori mândru din pricina sângelui de păun. După fiecare înghițitură, apoi beiful este tot mai vesel, sărind ca maimuța. Iar când se mai cinsteste cu un pic și se amețește de cap se crede cel mai tare și se înfurie ca un leu. Și de mai bea încă, se face asemenea porcului: cade în noroi, se întinde și adoarme.

Așa cred Arabii despre băutura. Și e adevărat!... Cine dă tăgadă?

DIN TRECUTUL NOSTRU

„Unde ești tu Tepeș, Doamne!”

La 1456 se urca pe scaunul Munteniei Vlad Șepeș, care din primul moment e hotărât pentru două lucruri: mai întâi să reazeze siguranța în țară, apoi siguranța hoțarelor.

Prima hotărâre o împlinește prin apli-

cel mai înțelept, dacă e umilit, se poate simți și se poate purta ca un prunc în fața adevărilor de credință, știind că, să aibă minte cu carul, în fața Domnului tot nu poate zice că este sau că știe ceva. El va fi un „sărac cu duhul”, un om umilit. Cel plin de mândrie se crede prea învățat, prea avut cu duhul, chiar dacă știința lui ar fi numai trei grăunțe, și nu crede ce ne descoperă Dumnezeu, ori ne învață Biserica, ci tâlcuiește Scripturile după capul lui. De aici se nasc toate eresurile și sectele religioase cu abateri dela învățătura Bisericii. De-aici naște necredința care incue raiul.

Părintele Ion

carea de pedepse aspre și imediate celor prinși în vină, întrebându-l deseori țeapa, de unde își trage și numele de Tepeș. În chipul acesta stârpește hoșii, atacul la drumul mare, apoi trădările și necredința față de Domn.

A doua hotărâre, o împlinește prin formarea unei oștiri puternice și bine condusă. La adăpostul acestei oștiri, refuză plata tributului, datorat Porții în bani și copii, spunând Turcilor că bani le dă, dar copii nu.

Chemat la Poartă să se explice, refuză să se ducă, știind ce-l așteaptă.

Sultanul trimite în chip de soli pe grecul Celabolinos, însoțit de o oaste turcească, condusă de Hamza Pașa, să-l prindă și să-l ducă la Poartă. Ei sunt însă prinși de Vlad Tepeș și trași în țeapă. Atunci Sultanul, furios, pornește război împotriva lui. Vlad Tepeș e nevoit să fugă în Ardeal, unde e însă închis. După 12 luni veni iarăși Domn al Munteniei, dar nu domni decât câteva luni, fiind omorât la vânătoare.

Din Sfaturile doctorului Josif

Febra tifoidă (Lingoarea, tifosul)

Boala este cauzată de un bacil (Bacilul lui Eberth), care se găsește în număr mare în sângele bolnavului, în cele dintâi 10 zile ale boalei, iar mai târziu mai ales în deșertările lui: în scaun și în urină.

Molipsirea se face de regulă prin diferite mâncări sau beuturi infectate cum este: laptele, untul, legumele, fructele, ori apa de băut, sau se face prin atingere nemijlocită cu bolnavul, sau cu rufe murdărite de el.

Timpul care trece dela molipsire și până la ivirea celor dintâi semne de boală, adică perioada de incubare a boalei este în mijlociu cam 2 săptămâni.

Boala se arată pe incetul, prin dureri de cap, oboseală mare și fierbințeli. Fierbințelile, la început sunt mici, 36,5-38 grade, pe incetul însă, ele se urcă până la 39 și chiar 40 grade. În acest timp de urcare treptată a fierbințelilor, bolnavul se simte tot mai rău, își pierde cu desăvârșire pofta de mâncare, limba îi este încercată și albă, uneori se incuie la scaun, iar alteleori suferă din contră, de urdinare.

Starea aceasta grea ține în mijlociu cam 2 săptămâni, după care timp fierbințelile încep să scadă treptat-treptat, așa precum s'au urcat la începutul bolii, și în decurs de 7—10 zile, de obicei, temperatura este normală. Bolnavii pe măsură ce scade temperatura, se simt tot mai bine, se trezesc din taropeala de până atunci, privesc cu interes în jurul lor și încep să ceară de mâncare.

După boală, cei mai mulți au poftă de mâncare și de regulă se însdrăvesc și se iugrașă, chiar mai mult decât erau înainte de boală. Nu toate cazurile de tifos decurg însă în felul arătat mai sus.

Uneori, mai ales copiii, fac boala ușor de tot, aproape că o poartă pe picioare, iar alteleori, mai ales cei în puterea vârstei, se îmbolnăvesc greu de tot. La unii ea ține 2-3 luni, în care timp fierbințeala le scade și se urcă din nou, ca și când ar începe boala chiar dela început. În astfel de cazuri spunem că boala a recidivat.

În decursul unei tifos se mai pot ivi și o mulțime de complicațiuni.

Cele mai multe complicațiuni se ivesc la sfârșitul săptămânii a 2-a și în săptămâna a 3-a de boală. Dintre complicațiuni cea mai deasă și în același timp cea mai primejdioasă este hemoragia (sângerarea) și perforația (plesnirea, spargerea) intestinală.

Precum vedem tifosul este o boală dintre cele mai primejdioase, așa încât vom căuta, pe toate căile, să ne păzim de molipsire.

Cea mai bună măsură de apărare este vaccinarea, care în război a dat cele mai strălucite rezultate. Într'un sat sau oraș, unde sunt cazuri mai multe de tifos, adică, unde avem o epidemie, ne vom supune cu toții vaccinării, care ne va feri de boală. Dacă este bănuială, că boala se întinde dela vreo fântână molipsită, aceasta o vom închide, iar oamenilor le vom spune că apa de băut să o fiarbă și să o răcească înainte de folosire.

La fiecare caz de tifos trebuie să chemăm fără zăbavă doctorul și să împlinim întru toate prescripțiile lui.

Dr. I. S.

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

FELURITE

■ **Viața omului e tot mai lungă.** Pe măsură ce sunt oprite sau vindecate bolile, viața omului se tot lungeste. În veacul trecut lungimea mijlocie a vieții omenesti era de 40 ani. Între 1900—1930 a fost de 58 ani; între 1940 și 1970 va fi între 65—75 ani. Pe la anul 2400 omul va trăi c'am 100 de ani, dacă bolile rele vor fi oprite și vindecate în măsură tot mai mare. Nu se va ajunge însă, în felul acesta, să se mănânce om pe om?

■ **In America,** la marile lacuri, este cea mai mare cădere de apă din lume. Larma ce se aude la zeci de kilometri, și puterea cu care cade apa e îngrozitoare. Din cataracta asta numită Niagara, spun inginerii, că s'ar putea produce curent electric care să fie destul pentru luminarea tuturor orașelor și satelor de pe pământ!

■ **Logodit de o mie de ori.** Înainte de războiu, prin 1930 a fost judecat în Germania un tânăr care s'a logodit de peste o mie de ori. Dela multe mirese a luat și... arvună din zestre și a trăit ca în sânul lui Avram cățiva ani, până i s'a infundat și a fost aruncat în temniță.

■ **Câtă apă este pe pământ.** Învățații au socotit câtă apă poartă pe el pământul nostru, și au ajuns la următoarea încheiere: În oceane și mări sunt 1.300 milioane de miliarde de metri cubici; în lacuri și bălți: 250.000 de miliarde de metri cubici; în râuri 50.000 miliarde; ghețuri polare 3.000.000 de miliarde; în ceață și nori 12.300 de miliarde de metri cubi; în zăpadă 250 miliarde de metri cubi de apă. Aici nu sunt cuprinse apele cari curg pe sub pământ, râuri, lacuri, pe care nu le cunoaște nimeni și nu le poate măsura.

■ **Electric tate din soare.** Un învățat american a construit un aparat cu care poate prinde și înmagazina căldura dela soare și o poate schimba în electricitate. Când nu vor mai fi cărbuni, lemne, petrol, benzină, știința omenească va putea schimba în electricitate nu numai căldura soarelui, ci și puterea vânturilor și a valurilor mării, și cu electricitate vor și lumina vor și încălzi, vor mâna și mașinile. Așa că omul nu va rămânea în întunec, nici în frig, câtă vreme va lumina în capul lui mintea.

■ **Orașul găin lor este numită localitatea Petusama de lângă San Francisco (America)** unde toți locuitorii se indeletnicesc cu creșterea găștelor. Se cresc c'am 400.000 de găini pe an și câștigul de găină e cel puțin un dolar. Acești locuitori, mai ales femeile, cresc găini de soi bun. Câte o găină din acest soi se vinde cu 1500 dolari (cam 250.000 lei în bani de ai noștri). Unde mai punem, apoi, câștigul din vânzarea ouălor sau a penelor.

■ **Incă una americanescă...** Se anunță mai nou, că autoritățile americane din Navy-York au descoperit un interesant caz când o femeie a reușit să se căsătorească de 15 ori, dar fără să se divorțeze vreodată. Este vorba de femeia Marion Stancovaci, în vârstă de 35 de ani. În timpul cercetărilor s'a dovedit că această femeie s'a căsătorit acum 15 ani. Se vede, că toți bărbații cu care s'a căsătorit, după un an trecut pe lumea cealaltă. Numai așa se explică absența divorțului. A naibi americană!..

■ **Pentru dinți** Ca săvi se albească dinții, frecați-i cu pâine uscată.

Librăria și Tipografia

Liga Culturală din Iași

Proprietar: Nicolae Ionescu

s'a instalat în

Str. Primăriei Nr. 1, Sibiu, P. Reg. Ferdinand

Asortată cu toate articolele necesare birourilor oficiale, comerciale și industriale — Articole de sport — Aparate de radio — Mașini de scris și de calculat.

Execută orice fel de lucrări de imprimate și legătorie de cărți

DE PE LA NOI

DIN OCNA-SIBIULUI

În cadrul muncii de războiu, s'a încadrat și lucrează cu mult drag tinerețel din comuna Ludoș-Sibiu. Duminecă, un număr de 70 tineri elevi și eleve, conduși de d. I. Micu, profesor la școala normală „Andrei Șaguna” din Sibiu, au dat un frumos și românesc festival artistic în com. Ocna-Sibiului.

O parte din venitul realizat a fost dat pentru biserica ce se va zidi în Ocna Băi.

Fapta conducătorilor tinerețelului din comuna Ludoș, poate servi de pildă și altora.

Ofensiva culturală a „Astrei” sibiene

Duminecă reprezentanței Astrei județene, și-au continuat ofensiva lor culturală în comunele din plasa Ocna. În comuna Topârcea, au vorbit poporului Dnii. Prof. Sp. Căndea profesor la Academia Andreiană despre „Puterea credinței”, iar, d. N. Balteș a dat îndemnuri pentru strângerea țărănimii în jurul „Astrei”. În comuna Alămor, a vorbit D. profesor I. Dumitru; Părintele Onofrei, în comuna Șura mică d. N. Martin vice președ. „Astrei” județene.

În toate comunele, s'a făcut reorganizarea comitetelor locale și înscrieri de noi membrii.

E vrednic de amintit, că peste tot în lumea satelor trimișii „Astrei” sunt primiți cu multă dragoste.

Inspecție școlară

Zilele trecute, școala de copii mici No. 1 din localitate, a fost inspectată de D-nele O. Copacea și A. Mișcea, inspectoare generale. S'au făcut inspecții D-lor M. Balteș și M. Rusanda. D-le inspectoare, au dat, cu această ocazie sfaturi și îndemnuri în legătură cu bunul mers al școlii.

Pentru orfanii de război

Într'una din zile Comitetul de Patro-

naj a deschis în localitate un cămin de zi pentru copii.

Sunt înscriși, primesc creștere aleasă și mâncări hrănitoare 40 copii orfani de războiu. Comitetul de Patronaj județean de sub președinția d-lui General Negoescu și Dr. Peptea, au dat și dă acestui cămin însemnate ajutoare.

Țărancele din comună dau daruri la rănii

La apelul I. P. S. Mitropolitului Nicolae și la îndemnul preoșilor din localitate, vrednicile ocnarițe au strâns o însemnată cantitate de făină și alte articole necesare și au făcut 200 cozonați, pe care, i-au predat Spitalului militar din localul Școlii Normale de băieți din Sibiu prin vrednica și buna țărancă S. Iosif. Darul evlavioaselor țărance din Ocna-Sibiului, se face vrednic de încreștat.

La Orlat-Sibiu

Serbarea pentru pomenirea și preamărirea neuitaților noștri eroi, s'a început în comuna noastră prin oficierea unei slujbe religioase, în Casa Culturală, unde s'a strâns mult popor și intelectuali. Părintele Ion Becicheri, președintele Cercului Cultural al „Astrei” a roslit o frumoasă cuvântare, arătând îmbelșugatul tribut de sânge și de morți pe care l-a dat Orlatul întru susținerea frontului de foc din răsărit. D. Prof. Cezar Ursu, refugiat din Bârlad a vorbit despre nevoia apărării cu orice sacrificiu a hotarelor țării croite pe temeiul dreptății istorice. În numele bisericii ortodoxe din Orlat a vorbit pâr. Ștefan Tascian, care spune că nicio moarte nu este mai frumoasă ca aceea de erou.

Viața și faptele de arme ale celor 40 de eroi ai Orlatului a fost arătată publicului de către elevele școlii primare.

În numele armatei, d. Col. Angelescu a mulțumit tuturor pentru chipul cum știu să preamărească faptele celor mai buni fii ai Patriei.

VIZITAȚI

GRĂDINA „VENEȚIA” RESTAURANT

SIBIU, PIAȚA UNIRII Nr. 6 — TELEFON 714 b (Lângă cinematograful Apollo)

Servește zilnic, dela orele 11 a. m. până la orele 11 seara, tot felul de mâncări calde și reci, precum și specialități la grătar Bere, vinuri, șampanie și tot felul de băuturi spirituoase speciale dela ghiață — Muzică selectă în fiecare zi și seară.

Propr. D. D. DADERLAT, refugiat din Iași

MINUNĂȚII

■ **O femeie amuțită din groază, tot prin groază își recapătă graiul.** Un caz curios s'a întâmplat în comuna Curtici — Arad, cu refugiata Elena V. Pintilie, care nu a putut spune cum a ajuns în localitate, intrucât era mută. Orice convorbire cu ea se făcea numai prin scris. Pe această cale, numita a arătat că în timpul refugiului, a fost surprinsă de un bombardament aerian la București. În adăpostul în care se refugiase cu cei doi copii ai ei, a căzut o bombă și a fost martoră, cum explozia i-a sfărțecat ambii copii. Din acel moment și-a pierdut vocea și toate eforturile medicilor de a-i reda glasul au rămas fără rezultat.

În cele din urmă se propusese să i se facă un avort. La auzul acestei vești, o frământare grozavă s'a produs în sufletul nenorocitei și noaptea a fugit dela postul de jandarmi la niște vecini. Peste noapte a avut un vis și în timpul visului care se vede i-a produs o mare groază, s'a pomenit strigând și așa i-a revenit graiul.

■ **O femeie-epuroaică.** Din Turcia, satul Mardin ne sosește vestea că acolo o femeie a dat naștere, într'una din zile, la cinci copii gemeni. Toți noii născuți sunt băieți și sunt complect sănătoși împreună cu mama lor. — Iată un caz cu adevărat ciudat.

■ **Peste 70 milioane broaște pe an** cumpără populația orașului Milano (Italia). Se spune că zilnic 50 de negustori și aproape alte trei mii de persoane se ocupă cu prinderea broaștelor din canalurile cari se află în apropierea orașului. Broaștele se mănâncă în Italia prăjite în untdelemn, iar oasele se pot măcina și prăjite cu ceapă dau o mâncare gustoasă. Măncarea de broaște este servită într'o mare măsură în spitalele de rănii, ca hrană ușoară și hrănitoare.

■ **Un nou ceasornic** care nu mai trebuie tras, a fost născocit de curând în Elveția (patria ceasornicului). Se zice că noul model de ceasornic este prevăzut cu un mecanism care pune în funcțiune ceasul și care îl face să meargă ani de zile fără să fie tras. — Am fi tare curioși să putem vedea și noi această nouă invenție a veacului.

■ **Orașul unde lumea stă sprîjinită.** Ohiceirile vieții se schimbă dela țară la țară și chiar popoare înrudite prezintă deosebiri în felul lor de viață. În timp ce parizienii își petrec cea mai mare parte în cafenele unde încheie afaceri, lumea din Italia și Spania se preumblă pe stradă pentru a afla noutățile zilei. Mai interesant felul de viață — se spune — ar fi în Portugalia, unde oamenii „pun țara la cale” și vorbesc de afaceri, stând mai mult răzimați de zidurile caselor. Pentru a nu-și toci coatele hainelor, ei le poartă pe umăr, iar cămeșile le suflecă. Unii proprietari de case s'au îngrijit să facă partea de jos a părului dinafară cu o materie lucioasă, pentru ca cei ce se reazimă să nu fie supărați... — Iată deci, cum toată țara cu obiceiul ei...

■ **Școli în care se învață a cerși,** ca să te pricopsești, se află numai în America, țara care totul vrea să schimbe în bani, și din tot face comerț.

● DACĂ CITEȘTI FOAIA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el

INFORMAȚIUNI ULTIMELE STIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — Lei 500.—   Instituții și autorități Lei 2.500.—
Pe o jumătate de an — „ 250.—   Abonament de sprijin „ 6.000.—
Pentru negustori și com. „ 700.—   PREȚUL UNUI NUMĂR „ 7.—

● **Intellectual român, vrei să faci o faptă frumoasă și românească?** Alege în satul nașterii tale sau în locul unde te-ai stabilit vremelnic, un țaran dornic de a se lumina; abonează-i „FOAIA POPORULUI“, pentru a fi trecut în rândurile cărturarului care nu și-a uitat de satul și de țaranul lui.

● **O familie cu 32 copii.** În comuna Cărpiniș din județul Hunedoara trăește și acum țaranul Costantin Bulboacă de 108 ani și soția sa Ecaterina de 105 ani. În cei 90 ani de căsnicie, cei doi soți au avut 32 de copii. — Am fi tare curioși să știm câți din ei trăesc, ce îndeletniciri au îmbrățișat și cu ce ajutor a răsplătit Statul această faptă de multă vrednicie românească.

● **Povara Finlandei,** în cazul când va pierde războiul va fi dintre cele mai grele, deoarece Rusia îi cere drept despăgubire, nici mai mult nici mai puțin de 600.000 milioane de dolari. S'a calculat că pentru a putea purta această povară, o jumătate din populația Finlandei trebuie să lucreze un an de zile muncă de robotă gratuit. — Ne întrebăm pentru ce o sarcină așa de mare pentru un Stat care nu și-a depășit frontierele sale, pentru a face stricăciuni altora? Și ne mai întrebăm: câtă povară se va pune pe noi, cari am făcut rusului mai mult sânge rău?

● **Moartea unui harnic dascăl.** Joi 29 Iunie a. c. s'a stins din viață învățătorul Gheorghe Șerban, dela Școala de aplicație de pe lângă Școala normală de băieți „Andrei Șaguna“ din Sibiu, după lungi și grele suferințe, în floarea tinereții, harnicul învățător de care se legase multe nădejdi, părăsește această lume, lăsând în urma lui multe păreri de rău. Intre membri familiei, prieteni și cunoscuți în urma plecării lui rămâne un gol ce nu mai poate fi împlinit. În mormântarea rămășițelor lui pământești s'a făcut Sâmbătă 1 Iulie a. c. orele 15 în cimitirul ortodox din comuna Vurpăr județul Sibiu. Fie-i amintirea vecinică!

● **Un neam de corcitură** sunt ungurii, ai căror grofi în mare majoritate sunt căsătoriți cu femei din alt neam și în deosebi cu evreice. După o statistică publicată de un ziar german, foștii și actualii conducători ai Ungariei dețin în căsătorie femei evreice. — Descoperind acest lucru nemții au început să strângă șurubul și pe spinarea Ungariei, care a cam tras „chiulul“ în toți cei patru ani de războiu, ajungând să „ciupească“ dela toți vecinii, fără ca ea să sacrifice ceva.

● **Prizonieri americani, bombardati... de americani.** Se spune, că într-o vilă din Budapesta au fost internați peste 139 de aviatori anglo-nord-americani, cari au căzut prizonieri. În ziua de 2 Iulie a. c. când s'a deslănțuit un năprasnic bombardament — pentru a nu știu câta oară asupra capitalii Ungare. — a fost atinsă de bombe și vila în care se aflau cei 139 de prizonieri. Telegramele anunță că nu au mai scăpat decât 30 cu viața. — Iată cât de ciudată apare uneori soarta...

● **În ziua de 2 Iulie 1944** pierdut pe șosea între Șura Mică — Tilișca un facturier Fântână Maria și un

pantof damă. Găsitorul aducă la Administrația ziarului, contrarecompensă.

● **† Gheorghe Sion.** La Sibiu, unde s'a refugiat, a încetat din viață în ziua de Sâmbătă 8 Iulie a. c. în vârstă de 89 de ani, venerabilul boer moldovean GHEORGHE SION, de fel din Odobesti jud. Bacău. Ilustratul defunat, și-a legat munca de Ardeal și întreaga viața lui culturală și națională prin importante donații făcute în bani, cărți și alte fapte neperitoare. — Fie-i amintirea vecinică.

● **O puternică explozie** într'un depozit de mine suedez s'a produs în după amiaza zilei de Luni 5 Iulie a. c. Se spune că sunt mai mulți morți și răniți și că armata suedeză a fost greu lovită de această nenorocire.

● **In declarațiile făcute** în camera comunelor, în ziua de Joi 6 Iulie a. c., d. Winston Churchill, primul ministru britanic s'p ocupat de rezultatele noii arme secrete germane „V 1“, aruncată asupra Mării Britanii. După ce a informat țara asupra pierderilor în morți, răniți și diferite instalații, primul ministru a invitat cetățenii Londrei să se folosească de trenurile ce le sunt puse la dispoziție, pentru a se evacua în locuri mai adăpostite. — Se vede că nu-i glumă, cu noua armă germană.

● **Și aliații întrebuințează arme noi.** În regiunea Vire, de pe frontul de invazie al normandiei, trupele americane au întrebuințat grenade cu fosfor și ace cu gămălie. Mai mulți soldați germani au fost găsiți răniți, având în trupul și mădularele lor ace cu gămălie. — Iți stă mîntea în loc de ce e în stare să iscodească omul.

● **Au fost dați ca exemplu** toți lucrătorii și șefii serviciilor Oficiului de Telefoane din România, pentru munca încordată depusă la refacerea rețelei telefonice în regiunile bombardate de aviația inamică. Este aceasta o răsplătă binemeritată.

● **Va încheia Turcia o alianță cu Rusia?** Iată un semn de întrebare ce și-l pune în clipa de față unele cercuri diplomatice din Europa. Acest semn de întrebare s'a iscat de către d. Rusti Arras, fost ministru de externe al Turciei, care scriind mai multe articole într'un oarecare ziar turc, „bătea șeaua“, că ar fi cazul ca Turcia să încheie o alianță cu Rusia. Cum însă nu arată motivele cari ar constrânge spre o asemenea alianță — cercurile diplomatice se arată curioase a ști împotriva cui s'ar putea îndrepta propunerea fostului ministru de externe turc.

● **„Astra“ la Presaca-Sibiu.** Ca trimis al Aștrei județene Păr. Protopop onorar Pompei Onofrei, s'a deplasat într'una din Duminecile trecute în mijlocul poporului românesc din comuna Presaca, unde a vorbit despre: „Prin credință este mântuirea neamului creștinesc“. — Cercetându-se activitatea desfășurată de Cercul Cultural local, s'a constatat, că acesta și-a îndeplinit întocmai programul și că se bucură de încrederea obștei în frunte cu harnicul său președinte, Păr. N. David.

Războiul lumii în ultima lui formă?

(Continuare din pag. 1.)

acum — fac uz de glonțul „dumdum“.

Mai nou se află că nemții au de gând să trimită arma „V 1“, până în New-York, în America, pentru a băga nițică groază și în americani, despre a cărei populație civilă se zice că nu ar fi prea gustat din suferințele războiului.

Invazia

Pe teritoriul Franței în regiunea Normandiei se desfășoară lupte dintre cele mai crâncene. După ce au organizat portul Cherbourg, aliații au întezit atacurile lor spre centrul Franței. În prezent se dau mari bătălii pe șoseaua Caen și în regiunea localității Tilly. Într'o oarecare măsură înaintarea aliaților spre interiorul Franței este ajutată de grupurile francezilor așa zisi teroriști, cari au luat armele împotriva armatei germane. Pe cei prinși, i-au curățat nemții fără nicio cruțare.

Ofensiva rusească

Armatele rusești se arată tot mai

furioase în lupta în care sunt angajate. A'at pe frontul răsăritean cât și pe acela dela miază-noapte-apus, unde progresele ofensivei rusești se anunță a fi ceva mai simțitoare. După cum se observă, rușii se cam tem de munți și caută să-i ocolească, prin întinderea brațului ofensivei în miază noapte-apus, cu scopul de a ajunge la frontierele Germaniei, prin ocuparea țărilor baltice: Finlanda, Estonia și Lituania. Să vedem cum vor răspunde nemții la aceste planuri rusești.

Pe frontul din Italia

Pe acest front, lupte grele se dau în regiunea localității Arezzo, Siena și la miază noapte răsărit de lacul Trasimena. Lupte destul de serioase și înverșunate se desfășoară și în regiunea de coastă a Mării Adriatice.

Orice bucată de pământ italian este apărat cu îndârjire crescândă de trupele germane, cari numai când nu mai au încotro, fac retrageri după planurile stabilite mai dinainte de înaltul comandament.

Vizitați nou!

MAGAZIN DE CONFEȚIUNI
combinat cu un
ATELIER DE CROITORIE
pentru doamne și domni
Ioan Moldovan

SIBIU, Str. Mitropoliei Nr. 7—9 (vis-à-vis de Primărie)

A soșit și s'a instalat în piața Verzelor (lângă Spit. Public) renumitul și elegantul

CIRC ANTONIO

MARI REPREZENTAȚII
In fiecare seară la orele 8-30 fix

Din bogatul său program se remarcă: cele mai frumoase dresuri de animale domestice și sălbatice, dresate și prezentate de D. Dir. J. ANTONIO. Se mai poate remarca: cei mai buni artiști jongleuri, acrobați, sechilibriști, altatori, barișii jockey, etc. Simpatice clowni în frunte cu Victor Ciacănica, Gogu, Roberto, Biby, etc. In fiecare Joi, Sâmbătă, și Duminecă după masă la orele 4½ fix.

Matineuri familiare cu program seral complet. Parcul Zoologic deschis zilnic dela orele 10 dim. până la orele 4. p. m.

Cercul fiind construcție modernă joacă pe orice timp nefavorabil.

Important și nou

pentru proprietarii de electromotoare, dinamuri, aparate și instalațiuni electrice din Mediaș și împrejurimi

ILIE NEDELEA

maestru specialist în electrotehnică, a deschis în Mediaș, str. Horea Nr. 4, lângă Spitalul de Stat, un

Atelier electrotehnic de construcții, reparații și instalații electrice, în care execută tot felul de bobinaje și rebobinaje, transformări de bobinaje din tensiuni mici în mari și invers, schimbări de forțe și turații, pentru toate tipurile de motoare electrice, dinamuri industriale și de automobile, precum și tot felul de reparații de aparate electro-medicale.

Execută instalații electrice de joasă și înaltă tensiune, lumină și forță. Se angajează la domiciliu, pentru verificarea și întreținerea monopompelor și instalațiunilor electrice.

Execută prompt și conștiincios orice lucrare în domeniul electricității, punând la dispoziția clientelei experiența sa de peste 20 ani câștigată în această branșă.

Vizitați acest atelier și veți fi mulțumiți!

AGRICULTURA-ECONOMIE-GOSPODARIE

Păduchele albinei **Lucrări la câmp**

Apărarea recoltelor contra incendiilor

Păduchele albinei, bine cunoscut tuturor stuparilor, dăunează mult în stup atât albinelor cât și fagurilor. Este important ca într'un stup cu păduchi să se controleze matca și deparazitarea ei să fie asigurată, pentru că de ouatul matcei este legată soarta populației întregi.

Pentru a scăpa matca de păduchi, se improașcă în dreptul ei cu fum de țigară. Păduchii cad de pe matcă și albine, amorțiți de fum, pe fundul stupului pe care este așezată o hârtie albă ce se arde de îndată.

Recomandăm încă un mijloc mai practic de deparazitare întregului stup: seara, după întoarcerea albinelor, se așează pe platformă (fundul) stupului o hârtie albă cât suprafața ei, cu un strat cât o mchie de cuțit de naftalină pulbere (proaspătă). Aceasta rămâne toată noaptea în stup.

Dimineața se ridică hârtia cu păduchii, căzuți înainte de sborul albinelor și se arde. Nu trebuie întârziat pentru că păduchii căzuți, amorțiți, își revin dacă albinele încep o aerisire puternică (din cauza mirosului de naftalină) și în acest caz ei se agață de noi albine ce umblă pe fundul stupului.

Se repetă tratamentul de 3-4 ori.

Unii folosesc naftalina amestecată cu camfor în părți egale. Alții întrebuințează, în locul naftalinei, câte 2-3 tablete de paradichlorobenzinol, puse deasupra ramelor. Vaporii acestui medicament sunt mai grei decât aerul și de aceea este nevoie ca tabletele să fie așezate deasupra albinelor.

De parazitarea albinelor se face tot timpul sezonului cât albinele zboară; iarna, când ghemul este format, nu se mai poate încerca.

În continuarea instrucțiunilor date mai înainte, se atrage atențiunea agricultorilor asupra următoarelor măsuri care trebuiesc luate cu toată strictețea pentru ca recoltile culturilor de păioase să fie ferite de incendii provocate fie din cauza atacurilor aeriene fie din orice altfel de cauze.

Garniturile de treerat vor fi așezate cât mai cu puțință în apropiere de o apă, pentru a o putea folosi cât mai ușor la nevoie. Asemenea ele se vor așeza în locuri cât mai depărtate de sate și cât mai împrăștiate una de alta și la margini de păduri.

Toate locomobilele (motoarele) trebuie să aibă la coș site pentru a împiedica împrăștierea scânteilor. Imediat după seceriș miriștile între clăi trebuiesc arate. În felul acesta, pe lângă că avem foloasele desmiriștării, dar aceasta este și o măsură de prevedere pentru incendieri.

Secerișul se va face cât mai de jos.

Proprietarii mari trebuie să aibă organizate echipe de stingere prevăzute cu uneltele necesare pentru fiecare lan de păioase, care să stea încontinuu la capătul lanului și să poată lua măsuri imediat în caz de incendii.

Aceleași echipe vor fi și la mașinile de treer.

Pentru proprietatea mică și mijlocie echipele de salvare vor fi compuse din premilitari și cultivatori mai tineri, puse sub comanda unui șef energetic care să aibă la îndemână mijloacele necesare de deplasare și să poată interveni de urgență în caz de incendii.

Pe lângă aceasta toți plugarii care se vor găsi pe câmp sunt obligați să intervină în caz de incendii, dând ajutorul necesar.

Boabele și paiele dintr'o zi de treer să fie imediat ridicate de pe arie și duse la adăpost. Seara aria să fie curățată și stropită.

Prețul lanțurilor de fier

Prețurile pentru: lanțuri inodate (patent), în legătură de circa 25 metri: Nr. 14, de grosimea 1,4 mm. lei 368,75 kgr.; 16 de 1,6 mm. lei 375,50 kgr.; 18 de 1,8 mm. lei 312,50 kgr.; 20, de 2,8 mm. lei 293,75 kgr.; 22 de 2,2 mm. lei 281,25 kgr.; 25 de 2,5 mm. lei 272,50 kgr.; 28 de 2,8 mm. lei 265 kgr.; 31 de 3,1 mm. lei 260 kgr.; 34, de 3,4 mm. lei 255 kgr.; 38, de 3,8 mm. lei 250 kgr.; 42, de 4,2 mm. lei 245 kgr.; 46, de 4,6 mm. lei 240 kgr.; 50, de 5 mm. lei 235 kgr.; 55, de 5,5 mm. lei 230 kgr.

Lanțuri sudate electric cu zale drepte, lungi, cu nod, în legături de circa 25 metri. Nr. 25, de grosime

2,5 mm. lei 312,50 kgr.; 28 de 2,8 mm. lei 306,25 kgr.; 31 de 3,1 mm. lei 292,50 kgr.; 34 de 3,4 mm. lei 280 kgr.; 38 de 3,8 mm. lei 271,25 kgr.; 42, de 4,2 mm. lei 265 kgr.; 46 de 4,6 mm. lei 260 kgr.; 50 de 5 mm. lei 255 kgr.; 55 de 5,5 mm. lei 250 kgr.; 60, de 5 mm. lei 245 kgr. 65 de 6,5 mm. lei 240 kgr.; 70, de 7 mm. lei 235 kgr.; 80, de 8 mm. lei 231,25 kgr.; 90 de 9 mm. lei 227,50 kgr.; 100, de 10 mm lei 225 kgr.

La prețurile de bază stabilite mai sus se adaugă costul împachetatului cu lăzi de lemn, fixat la 3,40 pe kgr. de lanț.

Profesoara de gospodărie

Ana Victor Lazăr

Mâncare de cartofi fără carne. Prăjim într'o cratiță destul de mare două cepe făiale mărunț, în două linguri de unsoare, sau de e post, de ulei. Mai înainte de-a curăți însă ceapa, curățăm cartofii, îi spălăm, îi tăiem dealungul în patru bucăți, de sunt mari în 6 bucăți egale, îi sărăm și îi lăsăm să stea așa un sfert de oră. Apoi îi punem în ceapă prăjită, îi învărtim puțin prin grăsime și prin ceapă, apoi turnăm apă caldă cam jumătate cratiță și punem un sfert de litru de bulion de pălăgele și o foaie de dafin și lăsăm să fiarbă până scade pe jumătate. Pe urmă mai punem două linguri de smântână amestecate cu o jumătate lingură de făină. — Cine nu are bulion sau pălăgele roșii, ca să facă bulion, acrește cu puțină făină și oțet, dar la urmă după ce au fiert cartofii.

SFATURI PENTRU FEMEI

■ **Petele de ulei de mașină** se pot îndepărta din stofele de mătase, dacă așezăm sub pată o bucată de cârpă curată, apoi presărăm pe pată atâta praf de cretă, până ce pată e acoperită. Lăsăm așa o bucată de vreme, după care vom vedea că praful de cretă a supt tot uleiul. Acest praf îl scuturăm apoi cu băgare de seamă de pe locul unde a fost pată.

La întrebările repetate ale cetitorilor noștri care se interesează asupra localității unde se află în prezent Dna Prof. Lucretia Opreanu, autoarea broșurilor cu „rețete de bucate” și colaboratoarea noastră la această rubrică — le răspundem că Dna. este evacuată, de la Timișoara la Săliștea Sibiului. Orice comandă de cărți s'au alte cereri se vor adresa deci acolo.

DUMINECA, ÎN SAT LA NOI

FOIȘOARĂ

Om de legea veche

A trecut și moș Subțirelu din lumea asta păcătoasă și plină de griji, ca și când n'ar fi fost. Acum sufletul lui, neastâmpărat cum era, s'o fi strecurat prin cele nouă vămi ale văzduhului și s'o fi tras undeva în vreun unghet al raiului, de unde va privi la lumea necunoscută din jur, ca mai târziu, după ce s'o lua în de bine cu locurile și cu oamenii de pe acolo, să înceapă a-i dăscăli, cum făcea aici pe pământ.

Că, Doamne, pogan om mai era moșul. De pumnul lui se temea un sat, iar de tăișul vorbeii sale sta să se vâre omul în gaură de șarpe. Unde vedea ceva ne la locul lui sau auzia o ciudățenie din moda nouă, se făcea avocat și praf și ferfeliță iăcea din toată isprava. Mai cu seamă cu tinerii de azi avea ce avea de împărțit și de răfuit moș Subțirelu. Cum era om de legea veche, născut în vremuri de demult, și cum în copilărie văzuse vârsări de sânge și

prăpăd mult, iar în viață trecuse peste multe rele și necazuri, căpătase ceva din firea copacului, care rabdă și tace, dar se împotrivesc tuturor încercărilor de-al răpune. Așa era Subțirelu, om rupt dintr'o bucată, pe care-l mai îngenuchiau năcazurile, îl mai îndoiuau poverile, dar de trântit la pământ, nu l-a trântit încă nicio supărare, nici l-a putut frânge vreo furtună a vieții. Și prin câte n'a trecut în drumul celor nouăzeci de ierni!

Cu toată pavoara anilor din spate, Subțirelului îi era dragă viața și se lina de ea ca scaiul de lăna oii. Dar într'o dimineață i-s'a urit, se vede, vieții de el și l-a părăsit, pe când chiar își muștruluia un nepot, că prea vorbește a păsărește.

Pe moș Subțirelu nime nu l-a auzit spunând că s'a săturat de viață, dar îl puteai auzi încontinuu, certând și injurând schimbările și noutățile din lume. Cu tinerimea și cu muierile ajunse în adevărat război, din care ieșea întotdeauna biruitor, căci

nime nu cuteza să se atingă de curățenia bătrăniei lui.

Când a auzit moș Subțirelu pe urmă înțaiși dată cântecele de moda nouă din gura flăcăilor, i-a scuipat în față: „De unde sunteți măi, străinilor? mânca-v'ar ciorile, horile... În fața bătrănelului a ngețat cântecul și nici un fecior n'a cutezat să miște un deget. Mai târziu, crescând modia, a crescut și obrăznicia tinerească. La o nouă nemulțumire a bătrănelului, și-a ridicat nasul sărăcia săracilor, feciorul lui Buhuhu, care, de când și tălăl său avea drept de vot, a scos și el capul din zdrențe, arătându-se între feciori și a strigat țigănește: „ce ai să ne poruncești?”

Nici să-l fi tăiat cu briciul, nu-l putea răni mai dureros pe bătrân. Când a ridicat toiagul bătrăniei în sus, i-au părăit oasele de mânie.

— „Ce-ai zis sărăcie?” — a sbierat moșul cu un leu întăritat. Dar lovește, dacă ai în cine. Feciorul lui Buhuhu era la o aruncătură de piatră, iar ceilalți tovarăși de horit, stăteau

la o parte cu ochii rușinați în pământ. Apoi las' de n'o avut ce vorbi și ce vedea satu' în ziua aceea!

Ai lui Buhuhu au stat toată ziua incuiați în casă de groaza bătrănelului și-a feciorilor și nepoșilor lui. Iar pe ceilalți flăcăi ai satului i-a săpunit bătrănelul, de nu pridideau să se scuture de săpunele!

— „Ce-ai ajuns, măi, fișticarilor, pe după cap cu obiala lui Buhuhu? Dacă nu mai știți hori, haideti să vă învăț eu. Alea-s cântece, măi? Alea-s hori?”

Și satul îi dădea dreptate moșului, că nu știu, de unde deavolul, a fost scos niște cântări, să nu le mănec porcii.

Da' când a văzut moș Subțirelu jocurile cele nouă, la modie, deși împletecesc jucătorii picioarele și să strâng în brațe gură la gură, s'o dus ată la pârintele și l-o rugat, să vie să vadă cum spurcă oamenii școala. S'a dus apoi la școală și, sbierând din ușe, ca pe vremea când era „bîrău”: „ori se joacă ca oamenii, ori afară din tinda bisericii”. Au curățat locul, ca și cum i-ar fi alungat popolul.

Cu muierile avea mult de furcă. Când le vedea, care de care, mai împopoțată cu zdrențe orășenești, se

Tineretul adult al satelor și orașelor noastre găsește în „Foia Poporului” nutremântul sănătos pentru cultivarea sufletului și a bunelor însușiri.

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI”

Cum poți intra sub steagul „Astrei”

Ca orice așezământ care își propune să aibă viață lungă și cu roduri folositoare pentru aceia care o alcătuiesc, la fel și Asociațiunea „Astra” își are legile și statutele ei, care sunt întărite de forul ei suprem și aprobate de însuși guvernul Regelui țării.

Membrii „Astrei” sunt de mai multe feluri—după puterea de suportare a taxelor și cotizățiilor. Deci până și cel mai umil frate român poate să se împărtășească cu bucuria de a fi membru al celui mai bătrân și mai sănătos așezământ din Transilvania.

Taxele de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna, Lei 5000,
Membru fondator al Asociațiunii, odată pentru totdeauna Lei 2000;
Membru pe viață, odată pentru totdeauna, Lei 1000;
Membru activ, anual . . . „ 50;
Membru ajutor, anual . . . „ 10.

Membri ajutători se fac mai ales din țărani, care sunt mai necăjiți și—cu toată dragostea lor de a jertfi pentru înaintarea neamului—nu pot da sume mari. Totuși, sunt și mulți țărani fruntași ai satelor, care au ajuns să stea în frontul „Astrei” la cot cu oamenii cu dare de mână mai bună.

Noi, însă, am fi bucuroși dacă am putea număra în rândurile membrilor activi sau ajutoari, cât mai mulți țărani. Pentru ce?

Dacă urmărim mai îndeaproape lupta și preocupările de azi ale „Astrei”, vom reține că atenția principală este îndreptată asupra satului și asupra țărănimii. Pe această țărănime Asociațiunea „Astra” dorește să o vadă ridicată la o mai bună stare materială și culturală. Dovadă ne este mulțimea Școlilor Țărănești—pentru bărbați și femei—pe care „Astra” le-a înființat pe întreg cuprinsul Transilvaniei—tocmai pen-

Secerișul Despărțământului de plasă al „Astrei” Miercurea -- Măreța manifestare din comuna Ludoș-Sibiu --

În ciuda grelelor împrejurări ale războiului de azi, Despărțământul Central al Astrei, de sub președinția d-lui inspector general școlar *Silviu Teposu*, a reușit ca și în acest an să se poată ține la Miercurea adunare generală anuală a despărțământului de plasă, pentru a se da seama în fața poporului de ceea ce s'a făcut pentru mai buna lui stare materială și culturală.

Adunarea generală a Despărțământului Miercurea s'a ținut în frunțașă și românească comună Ludoș, de pe Valea Secașului, unde s'au strâns, în ziua de Duminecă 4 Iulie a. c. mulțime de popor, cărturari din regiune, precum și numeroși evacuați dornici să cunoască mai îndeaproape felul de a lucra al Astrei noastre.

tru a ajuta cu — modestele-i mijloace — la rostuirea unei vieți mai plăcută și mai puțin chinuită.

Credem a se putea număra pe degete acei țărani și gospodine care n'au ajuns încă să se împărtășească din binefacerile Asociațiunii noastre.

Pentru a face, însă, munca Astrei cât mai cuprinzătoare datorită fiecăruia dintre Români este de a-i sta într'ajutor, înscriindu-se ca membru, în una din categoriile de mai sus.

Ce frumos și înălțător ar fi dacă fiecare intelectual — cu mai multă sau mai puțină dare de mână — și-ar lua asupra sa onoarea de a înscrie pe câte un țaran român membru în frontul Asociațiunii, plătindu-i modesta taxă de 50 lei anual și abonându-i „Foia Poporului”.

Iată un alt mijloc de a cultiva dragostea „surtucarului” față de „opincar”, în a cărui casă ne adăpostim și la a cărui masă ne potolim foamea cu pâinea zilelor de refugiu.

La intrarea în comună, oaspeții au fost întâmpinați de o banderie a tinerilor călăreți ludoșeni, îmbrăcați în portul național, în frunte cu primarul *Ilie Râu* și păr. *I. Fara*, care a rostit cuvântul de bun sosît.

Deschiderea adunării generale

Pe tribuna din piața comunei au luat loc delegații Comitetului Despărțământului Central în frunte cu d-nii: *Prof. Silviu Teposu*, *Dr. Ion Cosma* inspector general sanitar; *Dr. Oct. Oprean* medicul șef al județului; *Prof. Nicolae Martin*, vicepreședintele despărțământului; inspector general școlar *Ion Dragomir*, secretarul despărțământului; *Prof. Grigore Popa* împreună cu președinții Cercurilor Culturale din plasă.

După ce tineretul din Ludoș sub conducerea d-lui *Prof. Ilie Micu*, a cântat mai multe marșuri, în intrecere cu corul springenilor condus de studentul *Corneel Arion*, al cărpinișenilor, condus de inv. *Bogdan Ene* și al apolzenilor de jos, condus de inv. *H. Romanescu* — Părintele protopop al Miercurei, *Dumitru Ciuchen-dea*, președintele Despărțământului de plasă declară adunarea generală deschisă, mulțumind conducerii Despărțământului Central că a cinstit Ludoșul cu participarea la o serbare atât de măreț.

D. Nicolae Lăzărici, primpretorul plasei, a dat apoi cetire raportului despre munca desfășurată de Despărțământul plasei în cel de al 4-lea an de război.

Astra și satul românesc

Adresându-se prin călduroase cuvinte armatei de „cămăși albe”, d. *Prof. Silviu Teposu*, a ținut să arate cum înțelege „Astra” să-și închine

munca sa pentru ridicarea satului românesc: „Dela tatăl meu, care a fost preot, am învățat să păstrez puritatea legătura cu satul și să țin seama de legile lui. De aceea am venit, cu drag, în mijlocul vostru, ludoșeni. Mă bucur, constatând că ne-ați urmat sfaturile date în cursul anului și că ne putem bucura cu toții de roada muncii desfășurată în cadrul Astrei”.

După ce mulțumește autorităților comunale și cărturarilor pentru grija arătată față de problemele Astrei și ale satului, d. *Pr. I. Silviu Teposu*, a vorbit despre însușirile alese ale acestui neam viguros, exprimându-și nădejdea că dreptatea nu va întârzia să vină, deoarece, noi numai pentru ea am luptat și luptăm și azi”.

Astra familia și copilul

O altă latură a activității Astrei închinată familiei și copilului, a fost arătată celor de față de către d. *Dr. Ion Cosma*, inspector general sanitar, care a făcut o dare de seamă asupra expozițiilor de copii organizate în diferitele comune ale Despărțământului județean. Mamelor harnice s'au împărțit suma de 40.000 lei, din contribuția despărțământului județean și din aceea a Serviciului Sanitar — câte 4000, 3000, 2000, 1500 și 800 lei, fiecărei mame premiate.

„Astra” își dă seama că întărind familia asigurăm puterea de vigoare a neamului.

Promovarea jocurilor noastre

Săltați de cântecele fanfarelor din *Cunța*, *Drașov* și *Sângătin*, tineretul comunelor *Ludoș*, *Apoldul de jos*, *Sângătin* și *Boz* a jucat mai multe hore și învățate specifice regiunii.

Pentru promovarea acestor comori, Astra a acordat următoarele premii:

La concursul de coruri: premiul I, de 5000 lei, comuna *Ludoș*; premiul II, *Apoldul de jos* și *Spring*, câte 4000 lei; și premiul III, comunele *Sângătin* și *Cărpiniș*, câte 3500 lei.

Pentru fanfarele țărănești: premiul I, de 3000 a fost luată de comuna *Cunța* și premiul II, în valoare de 2000 lei, de comuna *Drașov*.

Deasemenea au mai fost premiate echipele de jucători din comunele: *Sângătin*, cu 2000 lei, *Boz*, cu 2000 lei și *Ludoș* cu 1000 lei.

Adunarea generală a Astrei la Ludoș a fost un mare prilej de întărire a nădejdelor că acest neam nu va putea pieri, atâta timp cât se va păstra strânsa legătură între „surtucari” și „opincari” și mai ales, atâta timp, cât ne vom păstra ființa cu toate însușirile ei de valoare.

În duminicile ce vor urma se vor ține adunările generale ale Despărțământelor din celelalte plase ale județului, iar către sfârșitul lunii August se va organiza, la Săliște — în cadrul unor mari serbări — adunarea generală a Despărțământului Central.

DUMINECA, ÎN SAT LA NOI

ciudea bătrânul, de crede-ai că toate s'au cumpărat cu banii lui.

— „O ucigă-vă sfânta cruce, măimuțelor”, — se fărâmișea moșul — „da cum dracu' vă mai dă prin cap să vă schimonosiți așa?”.

Apoi către câte una, pe care-o știa că acasă suge din unghii: „a cărui baron ești, fetițe? A, a grofului Mațe-fripte. Da' uite mămăliga în ciucurii de mătasă, cum stă spânzurată, săraca!”.

Când îi mai ziceau ai casei, să deee pace lumii, moș Subțirelu se năcăjea amar și se prindea la herță cu ai lui: „la, ia, să vă dau pace, să faceți lumea de rușine, s'o mâncați voi, friptă. Nu vedeți, voi, calicilor, că și Dumnezeu v'o urît? V'o lăsat să vă amestecați, că nu mai vă cunoașteți, gazda din slugă și cerșetorul din stăpân. Așa să apropie „Anlibârțu de voi”.

Acum moș Subțirelu va avea pace în lumea cealaltă, de cumva o fi găsit mai potrivită. Că de nu, și acolo se va certa, cum se certa cu oamenii de pe pământ, nu pentru avere și măriri deșarte, ci pentru nerându-iala ce-o vedea, că se întinde între oameni, ca răia în trifoiu.

Petrea Dascălu

*) Dacă v'a plăcut această poveste, puteți să mai găsiți încă multe și mai frumoase, desprinse din viața satului nostru ardelenesc în noua broșură de 100 pagini: „Oameni și întâmplări”, scrisă de *Petrea Dascălu*, prețiosul colaborator al „Foii Poporului” și unul dintre puținii noștri scriitori populari, preabine cunoscut cititorilor foii. Broșura „OAMENI ȘI ÎNTÂMPLĂRI”, a ieșit proaspăt sub îngrijirea și sprijinul Asociațiunii „Astra”. Ea cuprinde în cele 100 pagini 23 de astfel de povestiri și nu întrece în cost prețul unui ou — abea 30 de lei.

Se poate procura dela Asociațiunea „Astra”, Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6.

SNOAVE

Țiganul cinstit

Un țigan intră slugă la un boer. La tocmeală, boerul iscodi pe țigan să vadă dacă e cinstit.

- Măi țigane ești cinstit?
- Cinstit, cucoane — răspunse țiganul.
- Atunci să-mi spui ce-ai face dacă ai găsi punga mea cu bani.
- Hapoi, mâncați-aș gura, ce să

fac. Iaca m,ăș face și eu un pic de boer, ca dumneata.

Tot țiganul

- De ce ți frică, măi țigane, de pușcă sau de pistol?
- De pistol, mâncate-aș!
- Da de ce, măi țigane?
- Apoi ia să vezi și dumneata: din pușcă, până să ese alicele, eu... hehehe! Tunde-o Prazleo! Da din pistol... poc! și gata cu tine!

Răvaș către ostași

Toți ostași, cu arma n mână
Apărați țara română,
De dușmanii din afară
Și de cei ce sunt în țară,
Căci ei vor să mai domnească
Pe moșia strămoșească
Și pe noi în grea robie
Au de gând să ne mai ție,
Sămănând la noi în țară
Ură, vrajbă, foc și pară;
Căci n'au dâșii bucurie
Neamul nostru să re'nvie.

Culegere de EUGEN GH. CERNIȚI

GĂCITORI

Într'o scorbură uscată
Țipă o purcea turbată.

(Dipla)

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI